

PR' JEZER

Časopis za občino Jezersko

Lokalna novica
je kraljica

XIII - ISSN 1854-7583
Oktober 2019

Številka 3

PR' JEZER
**20
LET**

Drage Jezerjanke in dragi Jezerjani

V začetku septembra smo drugič praznovali občinski praznik. Zelo sem vesel, da ste se osrednje prireditve udeležili v tako lepem številu. Ob tej svečani priložnosti sem razmišljal o naši skupnosti in zato bi rad te misli delil z vami vsemi tudi v našem lokalnem glasilu. Meja za mir smo poimenovali letošnji občinski praznik, ko se spominjamo stote obletnice podpisa senžermenske mirovne pogodbe, ki je zarisala mejo na Jezerskem vrhu, da smo lahko ostali del ozemlja matičnega naroda, ki si je izbral lastno državo. Lansko leto smo po dvajsetih letih samostojne lokalne skupnosti izbrali prav ta dogodek za svoj občinski praznik. Ker doslej same pogodbe in pomena dogodka za našo lokalno skupnost nismo dobro poznali, smo se odločili, da z vsebino osrednje slovesnosti in izdajo posebne knjižice čim bolj približamo pomemben mejnik naše zgodovine vsem Jezerjankam in Jezerjanom. Z izbiro tega dogodka za praznik Občine Jezersko utrujemo ponos in pripadnost slovenskemu narodu in slovenski državi. Z ustanovitvijo samostojne Občine Jezersko leta 1998 smo prevzeli odgovornost znotraj naše države, da po svojih najboljših močeh, znanju in sposobnostih vodimo našo lokalno skupnost.

MEJA ZA MIR

Meja za mir. Po svoje logično, ko govorimo o zgodovini, a vendar lahko tudi provokativno, če želimo ta stavek udejanjati v našem vsakdanjem življenju. Meja nas danes na Jezerskem vrhu ne ločuje kot nekoč, pač pa nam daje možnost sodelovanja in povezovanja v demokratično dogovorjenih okvirih. Enako je z državnimi, pokrajinskimi (ko bodo), občinskimi mejami in mejami naših parcel. Znotraj naših meja se lahko omejujemo, tožarimo, postavljamo ograje, nastavljamo kamenje in prepovedujemo. Lahko pa iščemo skupni interes, da bi bilo moje življenje, življenje mojega soseda in naše skupnosti v korist in veselje nas vseh. Pomembno je, da se zavedamo, da imamo vedno možnost izbire. Da lahko izberemo takšno ali drugačno pot in za odločitev prevzamemo odgovornost. Temelj za vsako sodelovanje in povezovanje sta notranji mir in zavedanje lastne vrednosti. Jezerjani smo bili v vsej svoji zgodovini malo drugačni, posebni.

Župan Andrej Karničar / Foto: Primož Pičulin

Ne glede na to, kako si to kdo razlaga, smo na svojo posebnost in svoje posebnosti ponosni. Geografska odmaknjenost od drugih naseljenih območij in izjemna gorska pokrajina nas v vseh pogledih zaznamujeta in določata. V polpretekli zgodovini je bila lahko to oznaka za zapostavljenost in zaostalost, v današnji družbi so življenje izven mestnih središč, ohranjanje dediščine in neokrnjena gorska narava splošno priznane vrednote, ki jih je treba negovati in ohranjati.

KAKOVOST BIVANJA IN RAZVOJ

Iskanje ravnovesja med zagotavljanjem kvalitete bivanja lokalnega prebivalstva in spodbudnega gospodarskega okolja na eni strani ter ohranjanja naravne in kulturne dediščine na drugi strani predstavlja dolgoročno daleč največji izziv naše občine. Tega se dobro zavedamo in v ta namen smo kot skupnost sprejeli dokumente, ki nam pomagajo, da iščemo to ravnovesje in ostajamo na zastavljeni poti. Na prvem mestu je prostorsko načrtovanje. V preteklih petih letih smo zmogli napor sprejetja kar dveh ključnih dokumentov, ki predstavljata podlago za vse, kar se dogaja v našem prostoru. Pa vendar je to živ dokument, ki ob vsakokratnem sprejetju kliče po novih spremembah in izboljšavah. Naslednji ključni dokument, ki mu sledimo ob sprejemanju

vsakoletnih proračunov, je Strategija razvoja Občine Jezersko 2015–2020+. V njej je zapisano, da naj bo Jezersko živahna, trajna in povezana skupnost z jasno zapisanimi prednostnimi usmeritvami: Jezersko kot prepoznavna turistična destinacija; gospodarsko živahna skupnost na področju podjetništva, kmetijstva in gozdarstva; povezana in vključujoča skupnost, ki živi v sožitju z naravo in okoljem. Kot zadnje strateško usmeritev naše občine bi poudaril lansko vključitev v mednarodno mrežo Gorniške vasi, kjer smo poleg dolgoročne zaveze ohranjanja našega okolja, utrjevanja gorniške tradicije in izjemne planinske infrastrukture, sledili tudi najpomembnejši usmeritvi, da bomo Jezersko postavili nazaj na slovenski turistični zemljevid. V zadnjem desetletju so bili na področju turizma narejeni precejšnji premiki, ki kažejo konkretne rezultate v številu in pestrosti ponudbe, številu postelj in nočitev, v številu zaposlenih v tej panogi – in kar je najpomembnejše – v dvigu kvalitete turistične ponudbe, ki so je deležni naši gostje. Najpomembnejše je prav gotovo odprtje elitnega hotela Vila Planinka. Investitor Marjan Batagelj ni pripeljal v naš kraj le novih petičnih gostov, ampak je s svojo filozofijo poudaril in utrdil našo usmeritev k trajnostnemu in kakovostnemu turizmu. Poleg novega hotela so bili v tem letu temeljito obnovljeni

in razširjeni kar trije turistični objekti: Stara Pošta, Vila Koman in Šenkova domačija. Za nami je prav gotovo rekordna turistična sezona, kakršne ni bilo na Jezerskem že nekaj desetletij. Živahen turistični utrip je bil opazen skoraj na vsakem koraku. Ob koncu leta bomo lahko postregli s konkretnimi številkami, že danes pa je jasno, da imamo rezultate in da gremo po poti, ki smo si jo načrtali. Na tem mestu bi želel spodbuditi in opogumiti vse, ki prepoznavate v tem utripu priložnost zase in za svojo poslovno idejo.

ZIMSKI TURIZEM PREDNOSTNA USMERITEV

Precej bolj plahi in negotovi so naši koraki v času zimske sezone, ko smo za zdaj povsem odvisni od muhastih zim, ki dajejo vse manj in manj tako zaželene snežne odeje. Projekt zimskega parka za tek na smučeh, smučanje, sankanje in tubanje z možnostjo umetnega zasneževanja je dokumentacijsko zelo zahteven in nesramno drag. V nekaj osnovne opreme je občina investirala že v prejšnjih letih, precej opreme nam je uspelo pridobiti prek evropskega projekta Alpe-Adria. Zainteresirani turistični akterji so se združili in v ta namen ustanovili novo podjetje. Lanska zima je pokazala, da sneg ne prileti kar tako iz topa. Vodo bo treba najprej zajeti in ohladiti. Kljub temu ne obupujemo, saj sta smučanje in tek na smučeh del naše jezerske identitete in zimski turizem naša prednostna razvojna usmeritev.

Drugi večji poudarek letošnjega občinskega praznovanja je skrb za zdravje naših občank in občanov. Nacionalni inštitut za javno zdravje nas namreč že precej let opozarja, da so kazalniki našega zdravstvenega stanja v primerjavi z drugimi slovenskimi občinami, še posebej gorenjskimi, zelo slabi. Zato smo se odločili, da poskušamo z nekaterimi spodbudami in ukrepi izboljšati in podaljšati naša življenja pod gorami. Prvi ukrep je boljša dostopnost do osnovne zdravstvene oskrbe. Predstav-

niki Osnovnega zdravstva Gorenjske in Zdravstvenega doma Kranj so nam zagotovili, da bomo že letošnjo jesen imeli zdravstveno ambulanto dvakrat na teden. Druga stalna skrb je zagotavljanje kvalitetne pitne vode. Smo sredi celoletnega monitoringa na testni vrtini v Ravenski Kočni. Na podlagi rezultatov se bomo odločali, kako naprej. Vsi se zavedamo, da je naše zdravje bolj ali manj v naših rokah, zato bomo v prihodnje večjo pozornost posvečali ozaveščanju o pomenu zdravega načina življenja in ponujenim preventivnim ukrepom. Med slednje sodijo tudi nacionalni programi Zora, Dora in Svit, ki zelo učinkovito pomagajo pri zgodnjem odkrivanju in učinkovitem zdravljenju rakavih obolenj.

OTROCI – PRIHODNOST NAŠE SKUPNOSTI

V septembru se je začelo tudi novo šolsko leto. Bil sem zelo ponosen župan, ko sem lahko pozdravil kar osem prvošolk in prvošolcev ter njihovih staršev, ki sem se jim še posebej zahvalil, da sprejemajo življenje in da so v svojem (našem) kraju prepoznali vrednote, v katerih želijo, da odraščajo njihovi otroci. Enako živahno je bilo po celi šolski stavbi, saj je trenutno v prvi starostni skupini vrtca osem otrok, v drugi dvajset, v prvih petih razredih podružnične šole pa kar 33 učencev. Zelo sladke skrbi smo imeli tudi pri pripravi rebalansa letošnjega proračuna, ko smo povišali število denarnih pomoči ob rojstvu otroka. Šolniki so sicer že v skrbeh zaradi prostorske stiske v prihodnosti, a kot rečeno, so to sladke skrbi in izzivi, ki se jih bomo lotevali z veseljem, saj predstavljajo smisel in prihodnost naše skupnosti.

V teh prvih šolskih dneh je velika pozornost usmerjena tudi v zagotavljanje varnosti v prometu, še zlasti v skrbi za najmlajše, najbolj ranljive. Eden od dejavnikov, na katerega lahko vplivamo kot skupnost, so varne šolske poti. Lani je bila v tem pogledu izvedena izredno

pomembna investicija v rekonstrukcijo glavne ceste v središču vasi, kjer so sedaj pločniki in nove avtobusne postaje. Projekt, ki zagotavlja večjo varnost vseh prebivalcev, želimo nadaljevati. Ker pa umestitev pločnika posega tudi na zasebna zemljišča, s tega mesta polagam na srce in prosim lastnike zemljišč za konstruktivno sodelovanje pri urejanju zemljiških zadev za zagotavljanje varnosti naših prebivalcev. Skozi našo vas se v zadnjih letih izrazito povečuje tudi turistični tranzit, ki prekomerno obremenjuje in ogroža varnost. Za dodatno omejevanje hitrosti smo skupaj z drugimi občinami kupili stacionarni radar, ki pa nam zaradi administrativnih in tehničnih težav še ni uspelo namestiti.

VEMO, KDO SMO IN KAM GREMO

Kljub temu da smo ena najmanjših slovenskih občin, nam očitno nalog in dela ne bo zmanjkalo. Ker vemo, kdo smo in kam gremo, o čemer sem spregovoril na začetku, se nam ni treba bati izzivov, ki jih bomo deležni na tej poti. Še posebno ob spoznanju, koliko Jezerjank in Jezerjanov je tako ali drugače vključenih v uresničevanje zadanih nalog naše lokalne skupnosti in s kakšno vnemo in odgovornostjo se jih lotevamo. Vsem sodelavkam in sodelavcem od blizu in daleč se ob tej priložnosti iskreno zahvaljujem za trud in požrtvovalnost.

Za zaključek si bom izposodil besede našega novega župnika Branka Zadnika, s katerimi nas je nagovoril ob prihodu na Jezersko in za katere želi, da bi jih lahko napisali na vstopu v našo dolino: "Popotnik, ki tod mimo hodiš, postoj! Stopaš po jezerski zemlji in pomni, da tod ljudje živijo v miru in prijateljstvu, odpuščanju in zaupanju, medsebojni pomoči in zvestobi kraju ... In ko odideš od tod, ponesi svoje notranje veselje po vsej deželi mojih dedov in pradedov – in Bog s teboj!"

V želji, da bi si vsi prizadevali za uresničevanje teh misli, vam iskreno čestitam ob občinskem prazniku in vam želim vse dobro. **Andrej Karničar, župan**

PR' JEZER JE PRILOGA ČASOPISA **Gorenjski Glas**

PR' JEZER (ISSN 1854-7583) je priloga Gorenjskega glasa o občini Jezersko. Prilogo pripravlja Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, Nazorjeva ulica 1, Kranj, urednica Danica Zavrl Žlebir, odgovorna urednica Marija Volčjak, telefon 04/201 42 00, faks: 04/201 42 13, e-pošta: info@g-glas.si, oblikovanje Matjaž Švab, priprava za tisk Gorenjski glas, d. o. o., Kranj, tisk Nonparel, d. o. o., distribucija Pošta Slovenije, d. o. o. Pr' Jezer, št. 3, je priloga 79. številke Gorenjskega glasa, izšla je 4. oktobra 2019 v nakladi 410 izvodov, prejmejo jo vsa gospodinjstva v občini Jezersko. Občina Jezersko, Zg. Jezersko 65, Zg. Jezersko. Na naslovnici: Jesenska idila na Jezerskem / Foto: Primož Pičulin

Praznovali v duhu mirovne pogodbe

V spomin na 10. september 1919, ko je bila po prvi svetovni vojni v pariškem predmestju Saint-Germain-en-Laye podpisana mirovna pogodba, je Jezersko že drugič praznovalo občinski praznik.

DANICA ZAVRL ŽLEBIR

Na praznovanju v dvorani Korotan smo slišali, zakaj je mirovna pogodba tako pomembna za Jezersko. Ta pogodba je Jezersko izvzela z območja, kjer je bil pozneje izveden koroški plebiscit, in ga prisodila takrat novonastali Državi Slovencev, Hrvatov in Srbov, poznejši Jugoslaviji in današnji Sloveniji. Meja za mir, stota obletnica senžermenske mirovne pogodbe so poimenovali občinski praznik, ki ga na ta datum slavijo drugo leto zapored. "Z mirovno pogodbo je bilo doseženo, da je lahko Jezersko ostalo del matičnega naroda, ki si je pozneje

S skupno pesmijo o Jezerskem so nastopajoči sklenili slovesnost ob občinskem prazniku. / Foto: Primož Pičulin

Ob prazniku in stoti obletnici podpisa senžermenske mirovne pogodbe je župan Andrej Karničar predstavil tudi knjižico Meja za mir. / Foto: Primož Pičulin

izboril samostojno državo," je v uvodnem nagovoru na praznični prireditvi dejal župan občine Jezersko Andrej Karničar. Spregovoril je o zgodovini in današnji realnosti občine, o čemer si lahko več preberete v današnjem nagovoru župana, kjer obnavlja svoje praznične besede.

Ob prazniku je izšla tudi knjižica Meja za mir, nastala na podlagi referata, ki ga je pred sprejetjem odločitve o sedanjem občinskem prazniku pripravila Anja Karničar, v knjigi pa poleg nje kot avtor sodeluje tudi Klemen Markelj, spremno besedo je napisal zgodovinar dr. Marko Štepec. Brošura je izšla v pet-

sto izvodih in jo bo dobilo vsako jezersko gospodinjstvo. Program prireditve je pripravilo domače kulturno društvo, ki je med drugim uprizorilo tudi odlomek iz romana pred 150 leti umrle češke pisateljice Marie Gebauerove, ki je prihajala na Jezersko in na podlagi motivov iz patriarhalnega kmečkenga življenja v slovenskih Alpah napisala roman Rod Jurija Klemenčiča. Izbrano besedilo je poudarjalo navezanost Jezerjanov na slovenski jezik in njihovo domoljubje. Z glasbenim nastopom je občinstvo navdušil mladi in večkrat nagrajeni glasbenik Tobija smrtnik, na klavirju ga je spremljala Ana Smrtnik.

Župan z novorojenčki

Župan Občine Jezersko Andrej Karničar je v septembru ponosno gostil osem novorojenčkov, ki so prijokali na svet od začetka njegovega mandata. Povabilu so se odzvale vse družine, tako da se je zbralo osem najmlajših Jezerjank in Jezerjanov ter njihovih mam in očetov. Župan jim je podelil posebno darilo, Modrega psa. V resnici pes zelene barve, a z imenom Modri pes, ponazarja smiselnost in pomembnost branja knjig. Modri pes pravi: "V knjižnici še tako majhni in zeleni postanemo modri!"

Srečanje najmlajših in njihovih staršev z županom / Foto: arhiv Občine Jezersko

Arhitekturno svetovanje za posege v prostor

Občina Jezersko z oktobrom 2019 odpira vrata arhitekturne svetovalnice.

TILEN ŠENK IN ANDREJ TEPINA

Njen glavni namen je približati občinski prostorski načrt investitorjem in izboljšati razumevanje postopkov, povezanih s posegi v prostor, predvsem za enostavne in nezahtevne objekte, kot so lope, nadstreški, ograje ipd. V želji po večjem zavedanju pomena izjemnega naravnega in kulturnega prostora, v katerem bivamo, želimo predati informacije, vezane na konkretne posege, in odgovoriti na vprašanja, ki se vam porajajo, ko se takih

posegov lotevate. Verjamemo, da s tem lahko olajšamo spopadanje s postopki za pridobivanje posameznih dovoljenj, ki so potrebna zato, da je poseg legalen, hkrati pa ponudimo konkretne in ažurne informacije. Storitev, ki bo vsaj v začetku brezplačna, koristite tako, da na nas naslovite vlogo, dostopno na občinski spletni strani, in ji priložite posamezne priloge. Če bo treba, se bomo obrnili na vas in vas pozvali, da po potrebi (odvisno od posameznega primera) dopolnite vlogo z dodatnimi prilogami. Ko bomo stališče

pripravili, vas bomo povabili, da se osebno zglasite pri nas, da vam predstavimo odgovor in ga po potrebi interpretiramo. Prostor je omejena in končna dobrina, s svojimi posegi pa vplivamo na celotno podobo kraja. Naj bo naš vpliv pozitiven. Z upanjem, da vam čim bolj pomagamo pri razvoju kraja in ob tem ohranimo njegovo identiteto in kvalitete tako naravnega kot grajenega okolja, vas vabimo, da storitev izkoristite v čim večjem obsegu. Sodelovanje z vami bo tudi nam predstavilo izziv, zato se ga veselimo.

Javna razgrnitev modelov vrednotenja nepremičnin

ANDREJ TEPINA

Občane obveščamo, da bo od 1. do vključno 30. oktobra 2019 v prostorih Občine Jezersko, Zg. Jezersko 65, 4206 Zg. Jezersko, potekala javna razgrnitev predloga modelov vrednotenja nepremičnin, ki ga je pripravila Geodetska uprava Republike Slovenije. Predlog modelov vrednotenja bo s 1. oktobrom dostopen tudi na Portalu množičnega vrednotenja nepremičnin (Portal MVN) na naslovu www.mvn.e-prostor.gov.si, kjer bodo objavljene tudi poskusno izračunane vrednosti, izračunane na osnovi objavljenega predloga modelov in podatkov nepremičnin v registru nepremičnin na dan 27. junija 2019. Javna predstavitev modelov vrednotenja bo potekala 17. oktobra od 10. do 13. ure v prostorih Mestne občine Kranj, dvorana 15, Slovenski trg 1, Kranj. Vsi zainteresirani lahko od 1. oktobra do 15. novembra 2019 podajo mnenja in pripombe k predlogu modelov vrednotenja, ki morajo biti ustrezno obrazložene, in sicer pripombe, ki se nanašajo na zarise vrednostnih con in višine vrednostnih ravni nepremičnin na območju naše občine, pošljite na obrazcu JR.MV-1 na naslov Občina Jezersko, Zg. Jezersko 65, 4206 Zg. Jezersko, ali skeniranega na elektronski naslov obcina@jezersko.si ali izpolnite obrazec v fizični obliki in ga oddate v sprejemni pisarni občine. Vse ostale pripombe na modele vrednotenja pošljite na obrazcu JR.MV-2 po pošti na naslov Geodetska uprava RS – Vrednotenje, p. p. 35, 1001 Ljubljana, ali skeniranega na elektronski naslov vrednotenje@gov.si. Obrazca JR.MV-1 in JR.MV-2 sta dostopna na kraju javne razgrnitve, spletni strani www.jezersko.si in na Portalu MVN.

Pomoč družini Karničar

Rdeči križ Slovenije – Območno združenje Kranj in Krajevna organizacija Rdečega križa Jezersko sta začela humanitarno akcijo pomoči družini Karničar z Jezerskega, ki je ostala brez moža in očeta Dava Karničarja, vrhunskega alpinista in smučarja, ki je pred nedavnim izgubil življenje v delovni nesreči. V ta namen je odprt transakcijski račun št. 07000-0000100776 (sklic 09-2019, pripis »KARNIČAR«).

Posvetovanje o ureditvi območij v okolici Planšarskega jezera

ANDREJ TEPINA

Obveščamo vas, da bomo v sklopu priprave Krajinske zasnove za območje v okolici Planšarskega jezera, ki bo služila kot strokovna podlaga pri pripravi občinskega podrobnega prostorskega načrta (OPPN) za to območje, pripravili delavnico za zainteresirano javnost. Z delavnico bomo skušali zaznati interese v povezavi z rabo prostora in izvajanjem dejavnosti, ki obstajajo na tem območju med lastniki zemljišč in širšo javnostjo. Na delavnico bomo povabili tudi predstavnike ministrstva za kulturo, ki urejajo varovanje kulturne krajine, ki velja za eno od pomembnejših prvin na tem območju. Ocenjujemo, da gre za eno od prepoznavnejših območij v naši občini, zato vas vabimo, da se delavnice zagotovo udeležite. Kakršnekoli interese je pomembno zaznati in obravnavati še pred začetkom izvajanja formalnih postopkov urejanja režimov v tem prostoru. Predviden termin delavnice je četrtek, 24. oktobra, ob 18. uri v dvorani Korotan.

Luče druge v mreži Gorniške vasi

Minuli konec tedna je bila v Lučah uradna pristopna slovesnost ob vključitvi v mednarodno mrežo Gorniške vasi (Bergsteigerdörfer). S tem so sledili zgledu Jezerskega, ki se je Gorniškim vasem kot prvo pridružilo lani. Mreža Gorniške vasi združuje kraje, ki svoj turizem razvijajo na temeljih gorniške tradicije, predvsem pa osnovnih gorniških dejavnosti, brez velike turistične infrastrukture in s trajnostnim pristopom, zavedajoč se potrebe po harmoniji med naravo in človekom. Gorniške vasi tako na poseben način izpolnjujejo cilje Alpske konvencije, ki stremi k trajnostnemu razvoju v celotnem alpskem prostoru. Trenutno je v mrežo vključenih dvajset krajev v Avstriji, štirje kraji na Bavarskem, dva na Južnem Tirolskem in še eden v okviru preostale Italije, v Sloveniji pa dva. Projekt vodijo planinske zveze Avstrije, Nemčije, Južne Tirolske, Italije in Slovenije. Planinska zveza Slovenije je nacionalni nosilec projekta, ki ga podpirata Ministrstvo za okolje in prostor, ki skrbi za izvajanje Alpske konvencije v Sloveniji, načelno tudi Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo.

Mnogi se radi vračajo

Turistom bodo ostala v spominu nepozabna doživetja ob odkrivanju Jezerskega, kjer je narava najlepša.

EKIPA TIC JEZERSKO

»Zares je čudovito!« To nam pravijo številni obiskovalci, ko vznemirjeno povedo, kako so Jezersko odkrili po naključju ali pa so o nas slišali na sejmu, pri sosedih, nekatere je prenamila slika panoramske kamere, spet druge spletna stran ... Po obisku se mnogi radi vračajo. Dobra tretjina je Slovencev (37 odstotkov), preostalo so tujci. Največkrat Nemci, Nizozemci, Čehi, Belgijci, Italijani, včasih Francozi ali Angleži, nekaj Avstrijcev, Špancev in Američanov pa tudi Slovakov in Hrvatov. Obiščejo nas tudi turisti iz bolj "eksotičnih" držav, kot so Katar, Izrael, Tajska, Nova Zelandija, Argentina, Kanada, Rusija. Skupno je TIC letos obiskalo 1642 turistov. Najpogosteje so jih zanimala pohodniške, sprehajalne in kolesarske poti, iskali so informacije o razmerah v gorah ali specifične informacije o odpiralnih časih in lokacijah, nakupovali so spominke, razglednice in zemljevide. Z veseljem smo jim ponudili bogat promocijski material. Tudi pritožb je bilo nekaj, največ zaradi redkih avtobusnih povezav z mesti.

Septembra je izšel ponatis knjige Jezerska kronika. Knjigo lahko naročite na TIC Jezersko: tic@jezersko.si, 051 219 282 ali v sprejemni pisarni občine. Na enak način lahko naročite tudi občinsko in slovensko zastavo.

Koncert nizozemskega uličnega orkestra / Foto: Brane Žagar

S tem so imeli težave predvsem tujci, medtem ko so Slovenci najbolj pogrešali možnost ogleda notranjosti cerkva.

Prve tri tedne junija je TIC nudil informacije le ob koncu tedna, od zadnjega tedna tega meseca pa do konca avgusta je bil odprt vsak dan, nato v septembru ponovno le ob sobotah in nedeljah. Poleg nudenja informacij smo v tem času izvajali tudi s promocijo turizma na Jezerskem preko različnih trženjskih orodij, koordinirali dogodke, kot sta Pohodniški festival in Jezerska štorija, sodelovali na Ovčarskem balu ter pripravljali turistična tiskana gradiva.

Povezani smo znotraj Kamniško-Savinjskih Alp, med drugim pri pripravi Pohodniškega festivala, promocijskega gradiva, skupnimi nastopi na sejmih in borzah in ne nazadnje tudi pri kreiranju pohodniških in kolesarskih paketov. Poletno dogajanje je popestril nastop nizozemskega orkestra v Županovem kotu, namenjen tako domačinom kot turistom. Izredno zanimiva je bila še razstava Ujeti ravnovesje: Grintovčev steber, ki si jo je ogledala tudi večina obiskovalcev TIC konec avgusta in v septembru. Pustili so zanimive zapise v knjigi vtisov. Prepričani smo, da bodo turistom ostala v spominu nepozabna doživetja ob odkrivanju Jezerskega, kjer je narava najlepša.

Ambulanta dvakrat tedensko

Z mesecem novembrom 2019 se bo spremenil ordinacijski čas Splošne ambulante Jezersko, in sicer bo zdravnica Barbara Venclj, dr. med. spec. spl. med., v naši ambulanti prisotna dvakrat tedensko. Ambulanta bo odprta ob torkih popoldne in četrtekih dopoldne. Nov ordinacijski čas, dopoldanska ambulanta ob četrtekih, začne veljati s 7. novembrom. Če še nimate izbranega osebnega zdravnika ali razmišljate, da bi svojo kartoteko prenesli drugam, dr. Vencljeva na Jezerskem sprejema nove paciente, in sicer vsak torek v ordinacijskem času ambulante. Hkrati z ordinacijskim časom ambulante bo od 7. novembra naprej na Jezerskem tudi lekar- na odprta dvakrat tedensko.

AMBULANTA DRUŽINSKE MEDICINE
ADM JEZERSKO

ORDINACIJSKI ČAS

Barbara VENCLJ, dr. med., spec. urg. in spl. med.

Tatjana DANILOVIĆ, sms

ADM Jezersko ima **324** opredeljenih pacientov (na dan 01.09.2019)

naslov: **Ambulanta dr. Venclj, Zg. Jezersko 82, 4206 Zgornje Jezersko**
 telefon: **04/ 25 45 028** e-pošta: **ambulanta.jezersko@zd-kranj.si**

dan	dopoldne	popoldne
pon.:	ZAPRTO	/
tor.:	/	13.00 – 19.00
sre.:	ZAPRTO	/
čet.:	7.00 – 13.00	/
pet.:	ZAPRTO	/
odmor:	09.30 – 10.00	15.30 – 16.00

Na pregled se lahko naročite osebno ali po telefonu:

- Naročanje na pregled poteka v ordinacijskem času ambulante

Zaradi diagnostičnih postopkov in strokovnih del zdravnika ob zaključku ambulante bodo v zadnji uri ordinacijskega časa pregledani le naročeni pacienti in pacienti, katerih zdravje je neposredno ogroženo.

V zadnji uri ordinacijskega časa zdravniki opravljajo tudi obiske pacientov na domu.

V času naročanja v ambulanti poteka redno delo, zato se lahko zgodi, da medicinska sestra ne bo takoj dosegljiva na Vaš klic. Zahvaljujemo se za razumevanje.

Gradili so tovarno žičnico

Minilo je petdeset let, odkar so pognali tovarno žičnico do Češke koč. Zaradi potrebe po oskrbi koč je prostovoljno gradila skupina domačinov. Takratnega podviga, opravljenega v poletnih mesecih leta 1969, se spominja Milan Selišnik.

DANICA ZAVRL ŽLEBIR

Milan je bil eden od petih graditeljev tovarne žičnice na Češko koč, ob njem so gradili še Štefan in Lovro Zupan, Nace Karničar in Franc Zadnikar, Milan pa se spomni, da sta bila pobudnika gradnje Jurij Skuber in Miloš Bregar. Za oskrbo Češke koč, kjer je bil takrat oskrbnik Andrej Karničar, namreč niso bila dovolj le močna ramena.

"Možje, ki smo gradili žičnico, smo bili vsi vajeni takih del, jaz osebno sem bil takrat zaposlen pri gozdni ravno pri žičnicah. To je bilo deset let moje poklicno področje, pozneje sem bil tri desetletja šofer," pove Milan Selišnik, edini še živeči graditelj žičnice na Češko koč. "Bilo je naporno in nevarno delo, čeprav smo bili takšnih opravil vsi vajeni pri spravi-

Milan Selišnik pod žičnico za Češko koč / Foto: Primož Pičulin

lu lesa. Od gozdnega gospodarstva smo dobili jeklenice, motor z vitlo pa je bil narejen v Ljubljani. Les za nosilni steber smo posekali pri Češki koči, šest macesnov je šlo za to. Potem je bilo treba napeljati žičnico. Najprej smo vitlo spravili do Žrela, motor pa razdrli na tri dele in ga nato po vrvi spustili do Češke koč. Za motorjem smo na 'zajlo' navezali še Štefana, zatem smo privlekli nazaj gor nosilno vrv ... Mladi smo bili, močni in ni nas bilo strah, delali pa smo prostovoljno, le za malico."

ZA LIKOF PADEL ZABOJ VINA

Žičnico so gradili junija in julija, sredi največje planinske sezone. "V gošči je bilo zato polno planincev, tudi v Češki koči jih je bilo lepo število. Spomnim se, da jih je bilo nekoč okoli sedemdeset in še mi zraven, oskrbnikova žena Anica pa je za vse kuhala sama," se spominja

sogovornik – ne le dela, pač pa tudi veselih uric, ki so jih prebili ob gradnji. "Ko je bil likof, smo ob prvi 'furi' rekli oskrbniku Andreju, naj za krst žičnice razbije steklenico vina. Pa se mu je zdelo škoda. No, potem pa se nam je na drugi vožnji stresel z žičnice cel zaboj vina. Prvo dostavo hrane za Češko koč je s traktorjem do vznožja pripeljal Ludvik Virnik."

ZA ČEŠKO KOČO ŠE LEDINE

Žičnico je upravljal Jaka Šenk, Milan pa je včasih pomagal pri transportu in opravljal remont. Tudi to ni bilo enostavno delo. Ko je na vrtohlavi višini mazal nosilno vrv, sicer ni bilo časa gledati dol, a tudi prav prijetno ni bilo. Milan je pozneje sodeloval tudi pri gradnji žičnice do Kranjske koč na Ledinah, več let je gor vozil tudi hrano. Ledinska žičnica je kakih dvesto metrov daljša od one na Češko koč (okoli devetsto metrov), ima tri stebre, na Češko dva, zdaj je tudi že elektrificirana. Tudi za žičnico na Češko koč je že vse pripravljeno, da steče na elektriko. Bila pa je od gradnje že dvakrat obnovljena, zamenjani so bili stebri, posodobljeni zgornja in spodnja postaja. Obnova je bila že lažja, saj ni več slonela le na ročnem delu.

Milan Selišnik, zdaj že 17 let upokojen, že nekaj let ni bil na Češki koči, včasih pa je veljalo, da se je šlo vsako leto vsaj enkrat gor. Tu ne šteje skrb za žičnico in redni pregledi, to je bil planinski izlet, izvemo od graditelja žičnice na Češko koč. Tovarna žičnica obratuje v času sezone, poženejo jo vsak petek, še izvemo, ko s spodnje postaje opazujemo trdne jeklenice, ki zdržijo tudi do pol tone tovora za Češko koč.

V domačem arhivu Milan Selišnik hrani fotografije gradnje tovarne žičnice. / Foto: Primož Pičulin

Planinski tabor na Pokljuki

UDELEŽENCI TABORA, FOTO: ARHIV PŠJ

Junija se nas je 21 udeležilo tabora na Pokljuki. Nastanili smo se v dveh sobah v vojašnici. V eni sobi smo spala dekleta, v drugi pa fantje. Postlali smo si postelje, se pripravili za pohod in šli na večerjo. Večerja je bila odlična. Po večerji smo šli na planino Konjščico. Kljub temu da smo prišli nazaj šele ob 21.30, nismo potrebovali čelnih lučk. Ta dan je bil najdaljši dan v letu in sledila mu je najkrajša noč. Pripravili smo se za spanje in kar hitro zaspali.

Ker so zjutraj fantje zgodaj vstali, so odšli na jutranjo telovadbo, dekleta pa smo imela ples pred vojašnico. Po zajtrku smo se odpravili proti planini Zajamniki. Pot je bila široka in nezahtevna. Malico smo nad planino Zajamniki pojedli na hitro, saj se je zelo pooblačilo. Med potjo nazaj je začelo deževati – in ker smo bili ravno pri hiši na planini Praprotnica, nam je prijazen gospod pastir Jože ponudil možnost, da vedrimo pri njem v sirarni. Postregel nam je bezgov sirup. V sirarni smo se pogovarjali še o prvi pomoči. Ko je nehala deževati, smo se odpravili proti vojašnici. Tam smo dali v sušilnico sušit premočene

stvari in odšli na kosilo. Po kosilu smo imeli malo prostega časa, nato pa smo odšli za vojašnico, kjer smo ponovili ali pa se naučili vozle, zakurili ogenj, čeprav je bilo vse vlažno, in se naučili, kako se naredi bivač. Po večerji smo se oprhali, se oblekli v pižame, nato pa smo dobili vrvi paracord in gospa Ana nam je pokazala, kako iz njih narediti zapetnico preživetja. Naredili smo jih vsi in nato kmalu zaspali.

Ko smo se zbudili, smo spakirali svoje stvari in pripravili nahrbtnik za pohod. Po zajtrku smo se odpravili proti smučišču Viševnik in nato naprej proti Viševniku. Prišli smo do sedla pod Viševnikom, saj so se za Viševnikom zbirali oblaki. Videli smo krave. Pot je bila kamnita, strma. Na vrhu je bil zelo lep

razgled na Vogel. Opazovali smo tudi z daljnogledom. Na sedlu smo pojedli tudi sadne kašice in oreščke. Po isti poti smo se vrnili pod smučišče. Paziti smo morali na varnostno razdaljo pri hoji navzdol. Ob smučišču smo srečali gospoda, ki je imel s seboj ptico ujed – kragulja. O njej nam je povedal veliko stvari. Odšli smo v vojašnico, da smo pospravili sobe in odnesli potovalke v avto. Pojedli smo kosilo. Sledil je še lov na lisico. Imeli smo devet postaj z nalogami, kjer smo pokazali, kaj smo si v treh dneh zapomnili. Za progo smo potrebovali približno dvajset minut. Sledila sta razglasitev in sladkanje z lubenico in napolitankami. Približal se je čas odhoda, zato smo odšli v avto in se odpeljali proti domu.

Mladi gasilci tekmujejo

SARA PESTOTNIK, FOTO: ARHIV PGD

Maja je v Prebačevem potekalo gasilsko mladinsko tekmovanje v orientaciji. PGD Jezersko se je tekmovanja udeležilo s sedmimi ekipami. Rezultati so bili dobri. Da pa se znanje ne pozabi, smo bili aktivni tudi v poletnih mesecih. Organizirali smo počitniško delavnico, kjer so otroci delali vaje z vedrovko ter se ob tem neizmerno zabavali. Na koncu je sledila še malica, nato pa varna pot domov.

Šola v naravi

V šoli v naravi smo bili na Hrvaškem v Savudriji. Zjutraj smo vstali in se počesali.

Potem na tek smo se odpravili in po zajtrku sobe pospravili. Na obali smo se učili, prst v morje pomočili.

Ujeli smo rakovice, na drevesu pa videli veverice. Veliko smo plavali, malo se tudi zabavali.

Vročje ni bilo, kljub temu smo imeli se lepo. Zadnji večer pri bazenu smo plesali, res se nasmejali!
Učenci 5. razreda

Čisto je lepo.

Komunala Kranj

Nevarno odložite na varno – akcija zbiranja nevarnih odpadkov iz gospodinjstev 2019

Nevarnih odpadkov ne smemo odlagati z ostalimi odpadki. Zbiramo jih ločeno, saj le tako lahko preprečimo njihov škodljiv vpliv na okolje. Z ločenim zbiranjem zagotovimo, da se bodo ti odpadki predelali oz. strokovno uničili. Med nevarne odpadke, ki jih lahko oddate, sodijo: odpadna zdravila, barve, laki, topila, škropiva, razne kemikalije, odpadno jedilno in motorno olje, masti, akumulatorji, baterije, tonerji, neonske cevi ... Oddate lahko tudi embalažo dezodorantov, osvežilcev prostora, lakov za lase, sprejev in barv, ki so pod pritiskom, in čeprav je embalaža prazna, je še vedno nevarna. Nevarne snovi lahko vsebujejo tudi nekatera čistila ali kozmetična sredstva, zato tudi ta sodijo med nevarne odpadke.

Uporabnike vabimo k oddaji nevarnih odpadkov samo iz gospodinjstev. Komunala Kranj obvešča vse uporabnike o akciji zbiranja nevarnih odpadkov, ki bo potekala na območju Mestne občine Kranj ter Občin Naklo, Šenčur, Preddvor in Jezersko v času od 14. do 25. oktobra 2019. Prijazno vabljeni, da nas obiščete v času akcije zbiranja nevarnih odpadkov in poskrbite, da nevarni odpadki ne bodo ogrozili okolja in ne nazadnje tudi našega zdravja. Preverite lokacije zbirnih mest in časovni raspored akcije.

Območje	Datum in ura	Kraj zbiranja
OBČINA JEZERSKO	petek, 25. 10., od 13. do 18. ure	v zbirnem centru Remont

V akciji zbiranja nevarnih odpadkov se ne zbirajo odsluženi hladilniki, televizije, štedilniki, računalniki, jih pa lahko pripeljete v zbirne centre. Ravno tako se v akciji ne zbirajo gradbeni odpadki, ki vsebujejo azbest, saj jih sprejema pooblaščen prevzemnik. Nevarne odpadke iz gospodinjstev lahko vse leto brezplačno oddate tudi v času odprtja zbirnih centrov Tenetiše in Jezersko.

www.komunala-kranj.si, 04 28 11 300, brezplačna številka 080 35 55

Pesem s cerkvenega kora

Ob 150-letnici Cerkvenega pevskega zbora Jezersko koncert in izid kronike

Sto petdeset let Cerkvenega pevskega zbora Jezersko / Foto: Brane Žagar

IRMA K. ŠENK

Blaženi škof A. M. Slomšek je na Jezersko leta 1860 za župnika poslal svojega tajnika g. Štefana Urankarja, da je ob skrbi za faro ustanovil tudi prvo šolo. To dejstvo je najbrž v veliki meri botrovalo tudi prvim zapisom o organiziranem petju pri bogoslužju v naši farni cerkvi. G. Venci Krč je zapisal: "Ko sem nekoč pospravljaj cerkveno omaro s starimi muzikalijami, sem našel dve stari, v usnje vezani knjigi s številnimi besedili cerkvenih pesmi, pisanimi z lepo žensko pisavo. Prav ta najdba me je pripeljala na misel, da bi bilo prav, ako bi nekdo zbral in napisal nekaj besed o poteku in razvoju cerkvenega petja v naši župniji. Začetki so stari že več kot 150 let!"

Sv. mati Terezija iz Kalkute nas uči, da ni pomembno, koliko smo naredili, ampak s koliko ljubezni delamo majhne stvari. Ob knjižni izdaji naše Kronike cerkvenega petja lahko rečem: Z veliko ljubezni živi cerkveno petje na Jezerskem! To izpričuje knjiga, ki vam jo bomo izročili v prebiranje. Ob tem tudi

zahvala Občini Jezersko, ki je omogočila izdajo kronike.

DEDIŠČINA VENCIJA KRČA

Glavnina dela in ljubezni pripada g. Venciju Krču. Zbral je vse dosegljive pisne vire in vse svoje, vestno arhivirano, sedemdesetletno delo. Vse pevce, kako so po letih prihajali in odhajali. Opisal je pomembne dogodke, kot na primer prenos Marijinega kipa nazaj v Staro cerkev leta 1943, veličastne procesije sv. rešnjega telesa ....

Takole je zapisal: "Besede te kronike sem zbral v zahvalo in spomin vsem tistim, ki so nekoč pri sv. Ožboltu prepevali in jih ni več med nami, vam, moji dragi pevci in pevke, pa v spodbudo, da boste svoje plemenito poslanstvo vršili tudi v bodoče. Klub vsemu novemu, ki hrupno vstopa v današnje življenje, darujte srca župniji, lepote prepolni jezerski dolini in njenim ljudem, ter jo bogatite s svojo globoko in plemenito pesmijo!"

Tak je dragoceni zapis g. Krča z datumom 25. 6. 1989. Odgovorno poslanstvo vodenja zbora je g. Krč zaupal Jožu Smrtniku. Joža je prav tako zapisan glasbi

in ljubezni do starega izročila, do domačega kraja. V uvodu Kronike je zapisal: "Letos mineva 30 let, odkar nam je takratni jezerski organist g. Venci Krč ob svoji 90-letnici podaril ročno vezano knjižico z naslovom Kronika cerkvenega petja na Jezerskem. Iz nje razberemo, da začetki cerkvenega petja segajo že pred leto 1855, ko se je pelo še pri stari cerkvi. V letu 1869 je prvič zapisana takratna sestava pevskega zbora pri sv. Ožboltu. Prav spričo dejstva, da letos mineva že 150 let od prej omenjene sestave pevskega zbora, in želje, da dragoceno pričevanje g. Vencija Krča ne bi šlo v pozabo, smo se odločili dopolniti kroniko s fotografijami in opisom delovanja pevskega zbora v zadnjih 30 letih."

NOSILEC KULTURNEGA ŽIVLJENJA V DOLINI

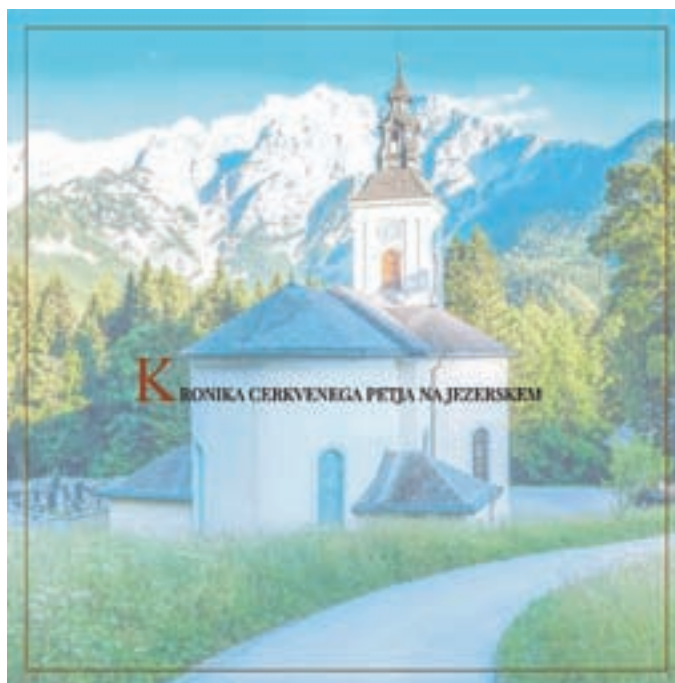
Jezerjani, ki so leta 1869 sestavljali pevski zbor, so se, kot opisuje g. Krč, včasih zbrali kar ob Mlinarjevem hlevu, posedli okrog tnale, na kateri so sekali streljo, in poskusili cerkvene viže. To so bili: sopran Marija Muri, alt Klara Mauc por. Globočnik, tenor Anton Kašman, Janez

Mauc, p. d. Radarjev Anzej, bas Jurij Šenk, p. d. Makek, Miha Gros, p. d. Strmčev Miha, hlapec pri Mlinarju.

Joža Smrtnik in Mija Murovec sta obogatila Krčeve zapise s številnimi starimi fotografijami iz dragocenih hišnih arhivov. Želeli smo čim bolj slediti duhu g. Krča, se držati dejstev in raznolikega udejstvovanja zbora tudi izven cerkve. Kot boste razbrali iz pričujoče Kronike, je bil med vojnoma in še nekaj let po drugi svetovni vojni, cerkveni pevski zbor nosilec kulturnega življenja v dolini. Po nekaj desetletnem petju izključno na koru, hvala Bogu, spet stopamo pogumno tudi izven cerkvenih zidov!

Prav na kratko smo opisali povezanost in prepletenost vsega organiziranega petja v dolini, nepozabni kvartet Jutro, nonet Korotan, koncert klasične glasbe sester Ane in Ive Muri in njun prispevek lepoti bogoslužja prvih petkov. Nadvse smo hvaležni božji previdnosti, da je le nekaj let po odhodu g. Krča s kora, prišla na Jezersko Anica Stele in postala naša zborovodkinja in organistka Ana Smrtnik, profesorica glasbe. Čudimo se njenemu pogumu pri izboru skladb, saj smo vendarle čisto navadni pevci – z več ljubezni kot talenta. Seveda je nekaj svetlih izjem! Pod njenim vodstvom kot člani Kulturno-umetniškega društva Jezersko pripravimo vsakoletni koncert v Korotanu, sodelujemo na raznovrstnih slovesnostih v občini. Ob tem naj poudarim, da je tudi tokrat pomagala Občina Jezersko. Jezerskemu daje pečat gornišstvo in prav vsled tega smo dvakrat prepevali celo v Pragi. Vse to in tudi naše intenzivne vaje, dekanijska pevska srečanja, sodelovanje s Korčani, izlete, zborovske poroke smo opisali. Preberite, poglejte,

Naslovnica kronike / Foto in oblikovanje: Primož Šenk

shranite. Kot nekaj našega, lepega. Le to, kar je zapisano, se ohrani prihodnjim rodovom!

V duhu matere Terezije se še mi, vsak pevec posebej, vprašajmo, kakšen pa je moj doprinos truda in ljubezni v zgodbo, ki jo pišemo visoko pod stropom naše farne cerkve. En sam pevec, še tako srčen in talentiran, ne more nadomestiti zbora. Kajne, dragi sopevci, najlepše je, kadar smo vsi in je kor poln in je polna tudi cerkev. In prav tu lahko največ damo in tudi največ prejmemo!

Rodovi starih Jezerjanov so živeli in oblikovali življenje tako, da je bila nedeljska maša nekaj svetega, da so iz nje lahko črpali moč za preživetje. Tudi mi svoj večji ali manjši talent vračajmo Bogu s tisto sveto uro v tednu, ki nam pomaga naravnati kompas k pravim vrednotam. Ko preprosto – pridemo skupaj! Vsem nam želim, da bi se še nedeljo za nedeljo z našega kora razlegalo razkošje cerkvene glasbe! Zato skupaj praznujmo, skupaj zapojmo: Aleluja!

SIMIČ & PARTNERJI **sconto**
d.o.o.

Računovodske in knjigovodske storitve
Poslovno in davčno svetovanje

Mlakarjeva ulica 76, 4208 Šenčur
Tel.: 04/279 10 00, faks: 04/279 10 30, www.sconto.si

NAVČEK

ORGANIZACIJA IN IZVEDBA
POGREBNIH STORITEV

Navček d.o.o. Visoko 140, 4212 Visoko

24 ur na dan
041 628 940

www.pogrebnik.si

Boljši servis. Boljše storitve.

Ulica Ignaca Borštnika 15, 4207 Cerklje

Tel.: 041 355 899 www.bim-line.si

Slovo gornika, ki je premikal meje mogočega

Sredi septembra se je Jezersko odelo v žalost: umrl je Davo Karničar, vrhunski slovenski alpinist in ekstremni alpski smučar, ki se je s svojimi dosežki v domačih in tujih gorstvih zapisal v svetovne anale. Ob tem pa je vedno ostal zvest in zaveden Jezerjan, pravo utelešenje tukajšnje identitete.

DANICA ZAVRL ŽLEBIR

Alpinist, ekstremni smučar, inštruktor, gorski reševalec, učitelj, trener smučanja, lovec, ljubitelj narave in gora, vse to je bil leta 1962 rojeni Davo Karničar. Odraščal je v osrčju gora, starša Anica in Andrej sta več desetletij oskrbovala Češko kočo in otrokom vcepila ljubezen do gora, zato ni čudno, da se je že zgodaj navdušil nad gorništvom in alpinizmom. "Kolikor daleč v brezskrbno otroštvo seže spomin, se prepletajo smučarsko-planinska doživetja v krogu družine. Kot predzadnji otrok sem začel drseti po sledi drugih, starša pa sta bila svetli zvezdi,

Davo Karničar / Foto: Tina Dokl (arhiv GG)

ki smo jima sledili. Njuna športna dejavnost je bila zgled in temelj vzgoje, ki smo je bili deležni. Jesenove tekaške smuči, na katerih sta v svoji mladosti doživljala zadovoljstvo ob vzpenjanju na okoliške vzpetine, so jima vsekakor zapisale v srce, kaj dati svojim otrokom," so besede, s katerimi je Davo opisal otroštvo v svojem knjižnem prvencu *Alpinizem*, samoljubje, ljubezen, v katerem je poleg iskrenega opisa svoje alpinistične poti razgalil tudi svoj notranji svet in razmišljanja, in na katere je ob odprtem grobu spomnil njegov najmlajši brat Drejc. Dejal je, da ga smučarska in planinska doživetja z atkom in mamico, s sestro in brati, niso spremljala samo v otroštvu, ampak so predstavljala bit njegovega celotnega življenja.

LJUBIM SVOJ DOM MED GORAMI

Spomnil je na bratove vloge. Davo smučar, učitelj in trener alpskega smučanja, pozneje serviser, strastni tekmovalec med slalomskimi vrati. Davo alpinist. "Zakaj hodim v gore? Ker mi je bilo dano. Ker sem se med gorami rodil. Ker mi je usojeno, da živim v najlepšem kraju na svetu. In rad priznam – tudi zato, da

uhajam proč od ubijajoče povprečnosti, da z lepšimi barvami prekrijem sivino. Zato ljubim svoj dom med gorami," je povzel Davove besede. Leta 1995 sta brata Drejc in Davo smučala z vrha Anapurne, leta 2000 se je Davo povzpел na Everest in kot prvi Zemljan smučal z najvišje gore sveta. V naslednjih letih je smučal tudi z vrhov vseh ostalih celin. Premikal je meje mogočega. Davo gorski reševalec. Davo "jager". Davo predsednik turističnega društva. Bil je avtor turističnega slogana Kjer je narava najlepša in je kot prvi prepoznal vrednost in priložnost za pridružitvev Jezerskega mednarodnemu združenju Gorniških vasi, kar so lani tudi uresničili.

"Hvala ti za vse trenutke, ki smo jih preživeli s teboj, hvala za prijateljstvo, ljubezen in pomoč, hvala ti za vse, ki si jih naučil smučati, za vse, ki si jih privezal na vrh ali jim nalepil pse na smuči in jim pokazal veličino gora, hvala ti za vse, ki si jim v gorah nesebično priskočil na pomoč, hvala za vse trenutke, ki si jih ujel v svoj objektiv, in za vse besede, ki si jih zapisal v knjige, in besede, s katerimi si nas navdihoval na predavanjih," je dejal bratu v slovo in mu pre-

Spomin na podvig leta 1995: Drejc in Davo Karničar med prvenstvenim smučanjem z Anapurne / Foto: Viki Grošelj

bral pesem Macesen jezerskega župnika Joža Vovka, ki mu je bila zelo ljuba.

GANLJIVO SLOVO NA JEZERSKEM

Domače Jezersko, domača in širša javnost, vsi so bili pretreseni ob smrti človeka, ki se je s svojimi dosežki v gorah zapisal v svetovni vrh, še zlasti zato, ker se mu tragedija ni zgodila med ljubimi vršaci, ampak doma, pri sečnji v domačem gozdu. Na zadnjo pot so ga pospremili v četrtek, 19. septembra. V cerkvi sv. Ožbolta in na pokopališču ob njej so se poslovili od njega družinski člani, prijatelji, domačini, ljubitelji gora od blizu in daleč. Za slovo so mu zapeli bratje Smrtnik iz sosednje Železne Kaple, ob grobu je zazvenela pesem skupine Ultima, z ganljivimi besedami sta se od njega poslovila žena Petra in brat Drejc, v imenu planincev in vseh ljubiteljev gora mu je spregovori-

ril predsednik Planinske zveze Slovenije Jože Rovan. Tudi sam obiskovalec Češke kočice, kjer so v okrilju gora odraščali Karničarjevi otroci, je začutil duha tega kraja in ni mu bilo težko doumeti, zakaj se je vsa družina zapisala alpinizmu. Spomnil je na vrhunske dosežke Dava Karničarja, o njegovih podvigih v domačih Grintovcih, smučanju z Anapurne in z Everesta, o sedmih vrhovih, skratka o njegovem preseganju meja mogočega.

Neosvojen pa je nazadnje ostal osemti-sočak K2, od koder se je Davo pred dvema letoma kot prvi človek na svetu nameraval spustiti na smučeh. A vedel je, kdaj mora odnehati, in se je temu cilju odpovedal. "Lahko si pomirjen. Vse to si naredil in še veliko več. Segel si po zvezdah in ostal zaveden in ponosen Jezerjan, pravo utelešenje naše identitete," je ob slovesu dejal brat Drejc.

Žalna seja jezerskih lovcev

FRANC EKAR, FOTO: ARHIV LD

V lovske domu Lovske družine (LD) Jezersko je potekala žalna seja LD Jezersko za pokojnega Dava Karničarja. S trenutkom gorske tišine so se lovci poklonili pokojniku, ki je bil dvajset let aktiven član Lovske družine, deset let je bil tudi lovski čuvaj. Starešina France Ekar se je poslednjič zahvalil Davu za trud in vloženo skrbno delo v LD in opisal njegove lovske zasluge. Davo Karničar je živel s skrivnostmi gozda in narave. Bil velik domoljub, tradicionalist, zaljubljen v jezerske gore in rodno Jezersko. Med lovci je iskal in našel največ svojega duhovnega miru. Več kot dvajset let pa je tudi aktivno sodeloval pri izvedbi vseslovenskega poletnega lovskega veleslaloma na Skutinem ledeniku. Bij je tudi izjemen predavatelj mladim, najmlajšim šolarjem o naravi, gozdu, rastlinstvu in živalstvu. Davo se je zdaj kot eden največjih Slovencev ekstremnih smučarjev, alpinistov in gorskih reševalcev in tudi kot velik lovec priključil velikim pokojnim pokončnim lovcem, alpskim, smučarskim in gorskoreševalnim legendam: Janezu Štefetu, Tinetu Muleju, Ricardu Cassinu ... Po žalni seji pa so člani LD odšli na Jezersko, da so izrekli sožalje njegovi družini in drugim najbližjim, pokropili in se poslovili od Davorina Karničarja.

Na žalni seji LD Jezersko

Zahvala ob slovesu

IZIDOR KARNIČAR ML. IN DRUŽINA

Ob slovesu našega moža in očeta se najlepše zahvaljujem stricu Andreju Karničarju, ki je organiziral pogreb. Zahvala gre tudi njegovi ženi in vsem gospodinjam, ki so skupaj poskrbele za pogostitev. Očetu v čast so peli bratje Smrtnik, domači cerkveni pevski zbor in pevski zbor Ultima. Na poslednji poti so Dava pospremili PGD Jezersko, LD Jezersko, Planinska zveza Slovenije in domači gorski reševalci, med katerimi je deloval mnogo let. Hvala vsem, ki so darovali za našo družino. Darove bomo porabili na poti, ki nam jo je zarisal ati. Najbolj pa sem hvaležen vsem, ki molite za Davorina in se priporočamo za naprej. Bog vam povrni!

Davu Karničarju v slovo

STANKO GRL

*Nič ne pomaga, kadar iščeš obraz,
ki enkrat ga srcu ukradel je čas,
več se ne vrne tisti lik izgubljen,
kot voda med prsti polzi zamujen.*

*Niti jok ni dovolj, ne obraz v dlaneh,
zaman so vse solze v naših očeh,
ne roke, ki v krču iščejo pot v nebo,
ne ostane nam nič, le solzno oko.*

*Nič ne pomaga kleče na kolenih,
tudi ne prošnje ob križih lesenih,
se vrne ne več, ko tisto lice odhaja,
naj pot mu poslana bo s svetjem do raja.*

*Dlan pa še išče dotik izgubljen
in nežen objem nekoč zamujen,
a upaš in čakaš kot slepi svetlobo,
da Dava enkrat uzreš še podobo.*

Marie Gebauerova

(8. december 1869–7. januar 1928)

MIJA MUROVEC

Letos mineva 150 let od smrti češke pisateljice Marie Gebauerove. Od leta 1870 je živela v Pragi. Bila je učiteljica, ravnateljica dekliške meščanske šole na praških Vinohradih, literarna zgodovinarica in prevajalka iz ruščine.

V letih 1900 do 1913 je prepotovala skoraj celo Evropo in vsako leto preživljala počitnice pri nas na Jezerskem – na Makekovem. Na teh letovanjih je zbrala snov za svoj roman – družinsko kroniko patriarhalnega vaškega življenja

v slovenskih Alpah z naslovom Rod Jurija Klemenčiča. En izvod tega romana imamo shranjen pri Jenku, saj je bila gospa Gebauerova prijateljica moje stare mame Minke, ki je bila takrat še doma na Makekovem in je seveda pomagala skrbeti za te goste. Spodnji tekst je izšel kot podlistek v časopisu Narodni listy v Pragi leta 1912. Uživala sem v čudovitem opisu potovanja turistov iz Kranja na Jezersko, pa želim to deliti z vami.

Napisala je nekaj mladinskih knjig (Jurko, Petja pes).

Marie Gebauerova

Makekova kolonija

"Ne vem, kakšno poletje bomo imeli po letošnji mili zimi, ko nismo imeli niti snega niti mraza nismo bili deležni," piše gospa Makekova, ki celo leto vzdržuje stik s temi, ki so pri njih na gruntu ustvarili svojo kolonijo.

"Gozdovi so že polni belih kuric (telohov), Tončka jih vsak dan prinaša domov celo naročje in iz njih vežemo šopke ..."

Ta stavek zadostuje, da se Makekovcem pred očmi pojavi vabljliva fatamorgana. Po noči, preživeti na vlaku, nas pozdravlja jutranji hlad na malem kolodvoru v Kranju. Okoliški bregovi nam že kimajo kakor znanci in zvoki slovenščine nas pozdravljajo kot doma. In pred kolodvorom je mala kočija, v katero je vprežena šimlja in ob njej stoji v paradni uniformi stari Štin. Smeje se, z eno roko salutira, z drugo podaja pisemce.

Posrečena figura; velik, suh, kakor na pol pretrgan, v unikatni uniformi lastne sestave: temne hlače in temno rjav plašč, obrobjen z oranžnimi obrobami, zapet s svetlečimi gumbi, je videti kot podedovan po nekakšnem poštnem slu, vendar ni, to je izdelek jezerskega krojača po Štinovih navodilih. Modra ploska čepica s ščitkom in s srebrnim trakom dopolnjuje "uniformo". Štin je ponosen nase, ponosen je na svojo šimljo, na svojo kočijo in to, da pripelje Makekove letoviškarje iz Kranja, je zanj največji blagor.

Za goste, ki se leto za letom vračajo, mora dati gospa Štinu vedno s seboj pisemce, s katerim jih pozdravi že na kolodvoru. Potem je Štin prepričan, da jih je sprejel, kot se spodobi.

Pritrdi prtljago in se odpeljemo. Zelenkasti valovi Save s svojim hitenjem nam prvi budijo v krvi živahni, vedri tempo življenja v gorah.

V Kranju se ustavimo pri Stari pošti na zajtrku, potem si kupimo še kako breskev ali slivo za na pot in se odpeljemo čez široko kranjsko ravan proti goram. Vozimo se mimo vasic, ajdovih in koruznih polj in vedno bolj se vzdigujejo pred nami savinjski velikani. Pripeljemo se v dolino Kokre in zdaj gre pot le še navzgor po čedni cesti vzdolž bistre reke. Šimlja pogosto upočasni korak, a jo Štin znova požene, tako da tudi mi v kočiji, zatopljeni v očarljivo razgled na prizorišče, ki se nenehno spreminja, začutimo njeno "trmo".

Pot traja dolgo, a četudi je tako znana, nas ne utruja, resnična lepota ne more nikoli utruditi ali postati vsakdanja.

Moj pes pa sploh ni nič utrujen. Niti na kraj pameti mu ne pade, da bi se pustil peljati in se stisnil k nam v kočijo. Teče in poskakuje celo pot poleg kočije. Šele tedaj, ko na serpentinah pred Jezerskim zapustimo kočijo in se po bližnjicah peš odpravimo proti cilju, zasede celo kočijo in se slavnostno pripelje s Štinom, s

Šimljo in našo prtljago v Makekov kotichek.

Za gozdom, vsemu svetu skrit, prav pod strmimi pobočji Kočne (**za Grintovcem najvišji vrh Sav. Alp) je Makekov grunt, malo kraljestvo, v katerem je vsega na pretek. Sonca in modrega neba, pa tudi oblakov, ki se kdaj spustijo nizko, prav do drevesnih krošenj, mesečnih noči, ki spreminjajo celo okolico v nepopisno lepo pravljico, pa tudi neviht, ki s strelo vnamejo drevesa v višavah, da kakor bakla zasveti iz gozda. Tam je tudi mir in tišina, kakršnega si za vele mestne živce lahko le želimo, in tudi veselega in resnega petja Slovencev, ki ob kranjskem in istrskem vinu budijo odmev molčeče Kočne. Čudovito prizorišče skalovja in večnega snega še povečuje užitek v sončnih in zračnih kopelih, neubranljiva je privlačnost osvežujočih tolmunov bistrega potoka, ki ga krasijo z mahom obrasli balvani, s katerimi se ne more primerjati najmehkejša žimnica. In dovolj je le iztegniti roko po najslajše jagode. In prhi pod mlinskim kamnom ni para. Makekov kotichek ponuja obilje jagod, malin, borovnic, brusnic, pa tudi gamsje pečenke, perutnine, rac, tu in tam postrv, dobrih narastkov in domačih klobas, konzerv in vina in najbolj sveže vode, ki si je lahko želiš. Tam je družba in samota, vzponi v gore in

sprehodi po gozdovih in travnikih; izleti v še bolj odmaknjene koticke, kamor mora vzeti človek kosilo s seboj ali pa k tam k njemu dodajo le izvrstno vino, v koticke, kjer ni razglednic, kamor ne more niti voz, le sani pozimi in kjer je zato polno krasnih motivov za slikarje in za fotografe.

Pri Makeku se je mogoče poveseliti s plesom v "skednju", saj vam kdo rade volje zaigra na harmoniko – in pri moji veri res ne vem, kaj naj še naštejemo. Fatamorgana, ki se začne prikazovati že od marca dalje, je daleč presežena, ko se julija uresniči.

Veranda na gruntu, ki je celo zimo počivala, se napolni z belo pokritimi mizami in ob njih se zbirajo po lepem dnevu vsi ti srečneži, ki jim je dano uživati počitnice v enem od najlepših koticov Alp. Pod gostoljubno streho se odvijajo prizori, kakršne prikličje v človeku predstava obljubljene dežele.

Otroci vseh starosti, od triletne Čehinje Miladke, ki ima zaveso "s taptitama", za celo leto starejše Slovenke Tončke, že modre Vere – vse oblikuje malo ko-

zico, v kateri se je pripravljala jagodova marmelada, in Manja ujame v skicirko celo skupino, primerno za proščensko razglednico. Zelo veliki in resni gospod prirodoslovec našega krožka se vrača z bogatim plenom s sprehoda in nam razlaga o zanimivih oblikah naplavin in o grčah na iglavcih.

Gospod svétnik, da ne bi bil sam, nagovarja svojo sosedo pri mizi, da bi vsaj zvečer popila osminko in je zelo pretresen, ko mu Minka prinese njegovega ljubega Schopenhauerja, ki ga je bral med svojo siesto na balkonu in ga je pustil ležati na ograji: zaradi kratke poletne plohe je filozof nabrekli v veliko kepo; ženski del družine je to prigodo dolgo omenjal, kadar so se morale zaradi česa zagovarjati!

Končno pridejo zadnji člani kolonije, obteženi z vrečami, polnimi lepih gob; in gospa vpraša, če bi že večerjali. In potem se že zmrača, Jožka prižge svetilko, ki visi sredi verande, in začne se živahen pogovor, ki se je udeležijo tudi domači, z gospodarjem na čelu.

Dva različna svetova se tu z zanima-

njem srečujeta in se dobro razumeta. Ko mladina improvizira kako šalo, zapleta, komplicira, se nenadoma zaslišijo v mesečni noči klici s pobočja. To so tuji planinci, ki so se odpravili v kočino in sprašujejo za pot. Vsi vstanejo, svetujejo in potem jih zvabi vonj pokošene trave na travnik pod gozdom. Potem se v zboru oglasi češka pesmica, in ko utihne, se iz gozda zasliši sova; s hukanjem se da zvabiti in v tihem letu se bliža med drevesi.

Prekrasni večeri, polni miru in vedrine in svežega zraka, so najboljše zdravilo za vsako boleost duše. Sedite na "večerni" klopci – Makekov kot ima klopce, kjer si kdo želi – in gledate proti zahodu, kjer se nad temnim, nejasnim obrisom gozda dviguje zabrisan obris Karavank, za katerimi gori in sveti obzorje z neizmerno harmonijo večernih barv. Večer se spušča niže in niže, iz doline se dviga tema in na bledečem nebu zasveti večernica, ki se nagiba proti gozdu. Njen spokojni sij negibno sprejema čaščenje, ki ji ga vročega srca izkazuje sin zemlje ...

Pastirji s planin priženejo ovce, jih ostrižejo in prikažejo dela, povezana s predelavo ovčje volne. / Foto: Tina Dokl

Planšarski pečat Ovčarskega bala

Kljub dolgoletni tradiciji Ovčarskega bala, ki so ga letos pripravili že 61. in velja za eno najstarejših etnografskih prireditev v Sloveniji, se drugo nedeljo v avgustu na Jezersko ob Planšarsko jezero še vedno zgrne množica obiskovalcev. Ti so si tudi letos z zanimanjem ogledali prikaz ročne predelave ovčje volne, od striženja, predenja, cvirnanja do pletenja nogavic, prigon ovc s planine, ki ga tradicionalno vodi rejec Janez Smrtnik, ter razgovor med gospodarjem kmetije in pastirji. Zabavni program Ovčarskega bala, ki ga je tako kot vsako leto pripravilo Gostišče ob Planšarskem jezeru v sodelovanju z lokalnimi društvi, so tokrat oblikovali ansambel Veseli svatje, folkloristi z Bleda in ansambel Jutro.

SLOGA
Zanesljivi partner na kmetiji

VAŠ ZANESLJIVI PARTNER NA KMETIJI

SLOGINA AKTUALNA PONUDBA

MARTON GENETICS
SEMENSKA ŽITA
MARTON GENETICS

JOHN DEERE
VRTNE KOSILNICE
OOPRODAJA ZALOG

POLONCA
VSE ZA OSKRBO GROBOV

Cvetličarna
MAČEHE, SVEČE
PESEK ZA GROBOVE

KUHN, FENDT, FROCK, SIA FLIZ, KAMMER, LANDMAN, STIHL, SLP, POCIS

KVC SLOGA Kranj, Šušnjeva 27, tel.: 04 20 19 960
KTC SLOGA Sendar, Štarijska cesta 29, tel.: 04 25 19 772, 04 25 19 760

www.sloga.si

Gasilci na ekskurziji

Gasilska slika v GRC Novo mesto

DARINKA MILOŠIČ, FOTO: ARHIV PGD

Konec avgusta smo se gasilci odpravili na ekskurzijo. Pot nas je vodila do Novega mesta, kjer smo se srečali s poklicnimi gasilci v Gasilsko-reševalnem centru Novo mesto. Predstavili so nam gasilski center, vozni park, način delovanja na njihovem območju in kako sodelujejo z velikimi podjetji, ki jih je na njihovem območju kar nekaj. Zavod je poklicna gasilska enota, ki opravlja preventivna in operativna dela v zvezi z varstvom pred požari ter zaščito in reševanje ob naravnih in drugih nesrečah na področju Dolenjske. Sodelujejo še z drugimi prostovoljnimi gasilskimi društvi v regiji.

Po ogledu smo se odpeljali naprej do Metlike. Tam je bila leta 1869 ustanovljena prva t. i. požarna bramba na Slovenskem. Ob stoletnici je bil odprt Slovenski gasilski muzej, ki je bil leta 2003 poimenovan po dolgoletnem predsedniku GZS in pobu-

dniku za ustanovitev muzeja dr. Branku Božiču. Muzej deluje v starem metliškem mestnem jedru v dveh stavbah, ki sta v neposredni bližini metliškega gradu. Prikazuje zgodovinsko dediščino gasilstva od začetkov do današnjih dni, na ogled so tudi brizgalne in drugi kosi gasilske opreme.

Po ogledu muzeja pa je prišel na vrsto še družabni del. Odpeljali smo se do reke Kolpe, kjer smo se najprej podprli z dobro domačo enolončnico. Po malici pa smo se odpeljali z avtobusom na izhodiščno točko, kjer smo se razporedili v čolne in kanuje in pustolovščina se je začela. Po dveh urah veslanja skozi brzice, predvsem pa po mirni Kolpi, smo prispeli na cilj. Prijetno utrujeni smo se peljali še do Črnomlja na dobro večerjo in se vrnili domov v zgodnjih večernih urah.

Večji del sredstev smo prispevali člani sami, nekaj je priskrbelo društvo, del sredstev pa tudi Občina Jezersko, za kar se lepo zahvaljujemo.

Srečanje prvih posredovalcev

BOŠTJAN TEPINA, GČ1.ST,
NAMESTNIK POVELJNIKA PGD JEZERSKO

Ob jezeru Črnava v Preddvoru je bilo septembra drugo srečanje prvih posredovalcev, tokrat za tekmovalce iz vse Slovenije. Udeležili smo se ga tudi prvi posredovalci z Jezerskega, ki jih sestavljamo člani PGD in GRS Jezersko.

Zjutraj smo najprej spremljali vajo reševanja obvislega padalca v izvedbi Gasilsko-reševalne službe Kranj in nujne medicinske pomoči. Sledil je prikaz reševanja s helikopterjem, tako imenovano "vitlanje", v izvedbi Slovenske vojske in reševalcev letalcev. Strokovni del je hitro minil in že smo nastopili mi. Letošnje ovire in naloge smo premagovali Maja,

Boris in Boštjan. V sedmih različnih scenarijih smo preigravali dogodke, ki nas lahko doletijo v vsakdanjem življenju – od gozdarske nesreče, utopljenca, obupane odrasle osebe, hude zastrupitve s samomorom, tujka v dihalih, zastoja srca med rekreacijo do udara elektrike pri otroku. Do mesta "intervencije" so nas čakale razne ovire, od pristopa s čolnom do premagovanja preprek na progi, vse je bilo, kot se lahko pripeti v realnosti. Uspešno smo opravili vse naloge in brez strokovnega kadra, ki je bil prisoten pri nekaterih ekipah, pristali v zlati sredini kar 16 tekmovalnih ekip.

Za zaključek bi se radi zahvalili organizatorju Društvu prvih posredovalcev, ki je pripravilo zanimiv strokovno-poučen

Prvi posredovalci čez ovire
/ Foto: Boštjan Tepina

dan. V upanju na čim manj tovrstnih intervencij vas lepo pozdravljamo prvi posredovalci z Jezerskega!

Diamantna obletnica

Ciril in Lonca / Foto: Anže Šemrov

*Kaj je res kar 60 let minilo, odkar se vama srce je zaljubilo,
nemalo ljubezni isker takrat je preskočilo.
Se poročila sta mlada,
takrat še nista slutila, da do diamantne poroke bosta prišla.*

*V ljubezni se vama Polona je rodila in kaj kmalu še Cirila je sledila.
Prelepi hčerki sta dobila,
v življenju veselje in skrbi si naredila.*

*Tok časa pa gre naprej ... In glej, tudi vnuki so tu slej al' prej.
Nino in Matica sta pazila, zraven pa bila je kakšna prigoda fina.
Od drekca v kavni šal'ci do Matica na polnočni mal'ci.*

*Leta so minila, nakar še prekrasnega pravnučka sta dobila.
Vaju iskreno vsak dan razveseljuje,
včasih zdi se, da že kar nam poveljuje.
Tit veselo skače naokrog, a že kmalu v hiši nov bo jok.*

*Naš Ciril pol je vrlin, z motorko žaga, travo on kosi,
ni problema – tud' v trgovino hitro že leti.
Naša Lonca pa kuha in pospravlja, ne uide ji nobena mravlja.
Življenje je v harmoniji, a se včasih zdi,
da na tempirani je mini.*

*Sta za vzor nam in v ponos, marsikdo vsemu temu pač ni kos.
Premostila skupaj sta vse ovire ter prepire,
nam pokazala, da če si iz pravega testa, prav zares vse se da.
Vse do danes sta ostala skupaj, kar pove nam: nikoli ne obupaj.*

*Tukaj smo se zbrali, ker vaju imamo radi,
želimo si iz srca, da še dolgo srečna, zdrava bi bila
in da še do platinaste poroke bi prišla.*

Želeli so na jadranske otoke

Za jesenski izlet je Društvo upokojencev Jezersko predvidelo morskost destinacijo – otok Krk, z ladjo naprej do Raba, kjer bi si ogledali mesto. Nato bi nadaljevali z ladjo na Pag do vasice Lun in dalje mimo otoka Galun nazaj na Krk in domov. Žal pa je bilo za ta izlet premalo zanimanja ali pa so imeli zainteresirani druge načrte in rezervacije, zagodlo pa jim jo je tudi vreme.

V sosednje italijanske dežele

Društvo upokojencev Jezersko je organiziralo izlet v Benečijo: v Padovo, Evganejske griče in na jadranske otoke.

ZINKA PISKRNIK

Društvo upokojencev je sredi junija organiziralo izlet v Italijo. Sosednje italijanske dežele smo že nekajkrat obiskali, pa vendar je ostalo še veliko neraziskanih področij. Tokrat smo obiskali svetovljansko Padovo s katedralo sv. Antona Padovanskega in slikovitim mestnim jedrom, potem smo se preselili v regijski park Evganejskih gričev, ki so vulkanskega izvora. Tam je kar nekaj zanimivosti, obiskali smo vas Arqua Petrarca, kjer je pokopan znameniti pesnik Francesco Petrarca, kasneje pa še čudoviti park pri vili Valsanzibio.

Zapeljali smo se mimo Gorice in Benetk do Padove, enega najpomembnejših univerzitetnih mest v Italiji. Najprej smo obiskali največjo cerkev v mestu, baziliko sv. Antona Padovanskega, ki ji številne kupole dajejo veličasten videz. Nekaj posebnega je notranjščina, kjer je tudi svetnikov grob. Svetnik je zaščitnik mesta in številnih poklicev. Spoznavanje Padove smo nadaljevali v srednjeveškem jedru, ki se ponaša s številnimi trgi, cerkvami in palačami. Po sprehodu se bo zagotovo prilegel krajši počitek in kavica. Nedaleč od Padove se začenjajo Evganejski griči, proglašeni za regijski park. Ker so vulkanskega porekla, imajo vrhovi značilne stožčaste oblike, v vznožju pa so številne toplice. Po vožnji skozi gričevje smo se najprej ustavili v vasi Arqua Petrarca, kjer je zadnja leta svojega življenja preživel srednjeveški pesnik in humanist Francesco Petrarca. Znan je zlasti po sonetih, v katerih je opeval nesojeno ljubezen Laura. Sprehodili smo se do hiše, kjer je živel, in do sarkofaga pred cerkvijo, kjer je pokopan.

Polni vtisov smo zapustili Benečijo in Furlanijo-Julijsko krajino in se v večernih urah vrnili na Gorenjsko.

Kordež

d.o.o.

☎ 031 / 652 - 608

LESNA BIOMASA

- ▶ izdelava lesnih sekancev
- ▶ prodaja lesnih sekancev
- ▶ odkup lesnih sekancev

- ▶ transport biomase
- ▶ urejanje lokacij po sečnji
- ▶ zbiranje in odkup vejevja

ODKUP CELULOZNEGA IN POŠKODOVANEGA LESA
ZA IZDELAVO SEKANCEV

KORDEŽ D.O.O. - VISOČKO 124, VISOČKO

Ultratrail K24

Ultratrail K24, 100 km, +/- 5.420 m, 9. avgust 2019

MIRAN ŠTULAR

Jezerjani zelo radi poudarjamo, da smo Korošci. Ne nazadnje nas na to opominja deželni kamen na Fužinah vsakič, ko se pripeljemo na Jezersko. Druga stvar, ki nas zaznamuje, pa so gore. Nismo brez razloga prva slovenska gorniška vas. V iskanju svojega letošnjega največjega tekaškega izziva sem skušal povezati obe dejstvi. Za cilj sem si postavil premagati stokilometrsko progo, ki poteka prek petih najpomembnejših koroških vrhov: Pece (2.126 m n. m.), Olševe (1.930 m), Raduhe (2.062 m n. m.), Smrekovca (1.577 m n. m.) in Uršlje gore (1.669 m n. m.). Start in cilj sta bila v Črni na Koroškem. Tekma je letos potekala prvič. Moj dolgoročni cilj je udeležba na prestižni tekaški prireditvi Ultra trail du Mont Blanc, za kar pa si je treba pridobiti ustrezno število kvalifikacijskih točk. Tekmovanje K24 je omogočalo osvojitve kvalifikacijskih točk, zato je bila izbira te tekme še toliko bolj logična.

Priprave za stokilometrski izziv potekajo po malem vse leto, kolikor to dopušča čas. Kakšen trening več zagotovo ne bi škodil, kljub temu pa sem se tekme lotil zelo samozavestno. V spomin sem si priklical občutke z lanske vipavske stokilometrskedirke in se prepričal, da s kančkom jezerske trme to brez dvoma zmorem. Vlogo logistične podpore sta tokrat prevzela hči Patricija in njen fant Davor. Urice od prevzema startne številke ob šestih popoldne do starta ob desetih zvečer sem si skupaj s sotekmovalci krajšal na prireditvenem prostoru. Na pot nas je poleg županje Črne pospremila športna legenda Črne Tina Maze. Vzdušje je bilo ekstatično. Ne le da nas je startalo 250 tekačev iz 22 držav, temveč nas je prišlo spodbujati tudi nekaj tisoč gledalcev. Iz zvočnikov se je zaslislala pesem skupine AC-DC Highway to Hell in že je sledil pok startne pištole.

Pot nas je vodila po asfaltnih ulicah Črne do vstopa v rudniške rove, po katerih smo tekli slabih šest kilometrov in pol. V rovih je bilo prijetno hladno, ob izhodu pa nas je oblila sopara. Od tu se je trasa postavila strmo pokonci. Kača čelnih svetilk se je prebijala po ozki planinski poti proti vrhu Pece. Ko se je me-

Tek po rudniških rovih / Foto: Miran Žlebnik, uradni fotograf tekmovanja K24

sec prebil izza vrhov, sem v prvi četrtini tekačev osvojil prvi vrh – Peco. Sledil je tehnično zahteven spust proti vznožju Olševe in že smo spet grizli kolena na greben drugega vrha. Spust z Olševe je bil še precej zahtevnejši kot s Pece. Po dobrih 41 kilometrih je bil čas za krajši predah pri četrti okrepčevalnici, koči na Grohatu. V vreči, ki jo je organizator pripeljal k okrepčevalnici, me je čakala suha športna oprema. Hitro sem se preoblekel in si privoščil skodelico tople juhe. In že se je spet slišal žvenket palic in odzvanjanje korakov proti tretjemu vrhu – Raduhi. Počasi se je začelo daniti, ko sem dohitel skupino štirih mladcev, s katerimi sem se zapletel v prijeten pogovor. Na vrhu nas je pričakalo rojstvo čudovito lepega jutra. Na spustu sem pospešil in jim pobegnil, čas pa sem si krajšal z glasbo iz slušalk MP3. Pokrajina se je iz čisto gorske na Raduhi spremenila v gozdno planoto Smrekovca. V Domu na Smrekovcu sem si privoščil še eno krajšo pavzo za okrepčilo, nato pa sem se pognal proti vznožju Uršlje gore. Sonce je čedalje bolj žgalo in mi segrelo pijačo v mehu nahrbtnika v neprebavljivo mlačno brozgo. Usta so se mi lepila od sladkobe gelov, vendar je nekako treba vzdrževati nivo goriva za

delovanje mišic. Pred sabo sem daleč zgoraj zagledal Uršljo goro s cerkvico in TV-stolpom. Pot je bila ves čas izpostavljena soncu in zdelo se mi je, kot da bi stopil v mikrovalovno pečico. Naprej me je gnalo le še to, da grizem zadnjih dvajset kilometrov. V okrepčevalnici na vrhu sem si nalil mrzle vode in se temeljito odžejal. Potem je bilo vse lažje. Pred zadnjo okrepčevalnico Mrdavs na 92. kilometru nas je prijazen domačin osvežil kar z vodo iz cevi za zalivanje vrta, saj je temperatura preseгла 31 stopinj v senci. Na poti sem bil že kakih 17 ur in pol. Sledil je še en strupen vzpon za dobrih štiristo "višincev" in nato spust na cilj v Črni. Kak kilometer pred ciljem me je Patricija pričakala z ledeno hladnim brezalkoholnim pivom, ki mi je ubilo sladkobni okus v ustih. Ob vzklikih domačinov in čestitkah mimoidočih sva skupaj pritekla v cilj. Misija je bila uspešno zaključena. Pot sem zmoget v 18 urah in 20 minutah ter osvojil 56. mesto med vsemi 250 tekmovalci oziroma sedmo med starejšimi od petdeset let. S pridobljenimi kvalifikacijskimi točkami se bom že decembra potegoval za start na tekmi iz Courmayerja do Chamonixa, če se bo le telo pri skoraj šestdesetih s tem strinjalo.

Mladi jezerski športniki / Foto: Primož Šenk

Razpored telovadnice v šolskem letu 2019/2020				
Ponedeljek	Torek	Sreda	Četrtek	Petek
Nogometne urice za otroke 17.00–19.00	CŠŠ za šolske otroke 18.00–19.00	Nogometne urice za otroke 17.00–19.00	CŠŠ za predšolske otroke 17.00–18.00	Odbojka za člane ŠD Jezersko 18.00–20.00
Pilates za člane ŠD 19.00–21.00	Namizni tenis za člane ŠD Jezersko 19.00–20.30	Nogomet za odrasle člane ŠD Jezersko 19.00–20.30	CŠŠ za šolske otroke 18.00–19.00	
			Intenzivni trening za odrasle člane ŠD Jezersko 19.15–21.00	

Organizator: Športno društvo Jezersko

Viden bodi ter po pravi strani ceste hodi

BORIS MEŠKO,
PRESEDNIK SPV JEZERSKO

Začela se je jesen, z njo krajši dnevi ter daljše noči. Otroci so že pošteno zakorakali v novo šolsko leto. V jutranjem času prihoda v šolo bo temno, na večernih sprehodih bo prav tako tema, ko pa dodamo zraven še vlažne ceste in od cestne nesnage umazane avtomobilske žaromete ter vetrobranska stekla, se pa hitro lahko pripeti kakšna nesreča. Naloga vsakega od nas je, da poskrbi za svojo varnost, naloga staršev pa, da še posebej poskrbijo za varnost otrok in jih naučijo pravilnega ravnanja v prometu. To pomeni, da jih s svojim zgledom naučijo pravilno uporabljati odsevna telesa, hoditi po pravilni strani ceste, pravilno prečkati cesto na prehodu za pešce, in ne dvajset metrov stran in podobno. Zavedanje, da sta preventiva in samozaščita v prometu pomembni, je v našem kraju žal na zelo nizkem nivoju. Samo pogledimo jutranje prihode otrok in odraslih na avtobusne postaje. Redki imajo nameščeno kakršnokoli že odsevno telo, poleg tega pa med zijanjem

v zaslon svojega pametnega telefona hodijo po napačni strani ceste in niti ne vejo prav dobro, kaj se okrog njih dogaja! Takšen pešec je za voznika s prižganimi kratkimi lučmi viden v zadnjem hipu, kar pa je lahko nevarno.

Podobno je z večernimi sprehajalci. Nekateri zelo skrbijo za svojo varnost in uporabljajo lučke, več odsevnikov, spet drugi si v dobri veri nadenejo odsevni trak na zapetje ali nadlaket, potem pa se sprehajajo s sprehajalnimi palicami. V takem položaju, ko je nadlaket v vodoravnem položaju, je odsevni trak v senci roke in ga žaromet žal ne osveti. Predvsem so zvečer problematični starejši pešci, ki hodijo po desni strani ceste in so oblečeni v temna oblačila brez odsevnega telesa. Tako jih voznik zelo težko opazi in en sam pravilno nameščen odsevni trak, nalepka na palici ali našitek na nahrbtniku ali obleki lahko prepreči najhujše.

Dragi sprehajalci, pešci in turisti, prosimo vas, da hodite po levi strani cestišča gledano v smeri hoje, uporabljate odsevne, ki opozarjajo na vašo prisotnost, pazite, kje hodite ter spremljate promet. Lep pozdrav in varen korak.

Začenjajo se jesenske vadbe

BORIS PISKRNIK, MOJCA MARKIČ

Poletnega lenarjenja je konec. V sodelovanju z Občino Jezersko, ki sofinancira naše športne projekte, in Osnovno šolo Matije Valjavca Preddvor smo pripravili termine v telovadnici, da bo jesensko obdobje čim bolj športno. Zadnja športna preizkušnja, kros ob občinskem prazniku, je pokazala zavidljivo kondicijo, ki jo bomo z rednim treniranjem in gibanjem še okrepili. Gašper je v okviru letoletne šole športa že

Pilates / Foto: arhiv ŠD Jezersko

začel redne treninge, ki so pripravljene za dve starostni skupini naših otrok. Izvedeno je bilo prvo testiranje, kjer smo videli, kje trenutno smo, in postavili cilje za naprej. V ponedeljek, 7. oktobra, začnemo vadbo pilatesa, posebno vrsto vaj za krepitev telesnih mišic, ki vključuje kombinacijo telesne ozaveščenosti, dihanja in tekočega, nadzorovanega gibanja, zato je namenjena tako ženski kot moški populaciji. Lepo vabljeni vsi, da se razgibate v naših programih, da ostanete fit, saj bo zimski del leta športno zanimiv z veliko snega in zimskih užitkov.

Kros, športna preizkušnja ob občinskem prazniku / Foto: Primož Šenk

Delal sem po najboljših močeh

DANICA ZAVRL ŽLEBIR

Tako je dejal 87-letni Ciril Šavs, ki je po 32 letih junija letos dokončno prenehal delati v zbirnem centru za odpadke Remont. Da je prevzel to delo, ga je nagovoril prvi jezerski župan Milan Kocjan, takrat še predsednik krajevne skupnosti. KS je tudi prva upravljala zbirni center, zatem občina, zdaj pa že vrsto let Komunala Kranj, ki zbrane odpadke tudi odvažata vsaka dva tedna. Občani lahko odpadke pripeljejo na Remont dvakrat na teden, Ciril pa je pri tem ves čas vestno skrbel, da so bili lepo razvrščeni po posameznih zabojujkih. Za sprejemanje odpadkov so bile določene večerne ure ob ponedeljkih in petkih, je povedal Ciril, ki mu delo s smetmi in še manj z ljudmi, ki so jih vozili v center, ni bilo nikoli težko. "Če delo sprejmeš, ga moraš opravljati po svojih najboljših močeh," je prepričan Ciril, ki ga je že zamenjal nov delavec. Na njegov zadnji 'službeni' dan pa so ga na Remontu presenetili župan Andrej Karničar, nekdanja župana Jurij Markič in Jurij Rebolj ter Andrej Tepina, na občini

Ciril Šavs (tretji z desne) z ženo Lonco, županom Andrejem Karničarjem, nekdanjima županoma Jurijem Reboljem in Jurijem Markičem ter Andrejem Tepino / Foto: Danica Z. Žlebir

zadolžen za okoljska vprašanja. Pohvalili so ga kot pridnega in zanesljivega delavca, ki ga bo težko doseči. Ob slovesu so mu izročili darilo, sliko, ki bo v Cirilovem "drugem pokoju" krasila steno njegovega

doma. Ko ne bo več na Remontu, se bo bolj posvečal delu okoli domače hiše, je zadnji delovni dan povedal Ciril, njegova žena Lonca pa je zagotovila, da ima zanj že predviden program.

Novi
Renault CLIO
Navdihnjen z življenjem.

RENAULT
Passion for life

Poraba pri mešanem ciklu 4,1–6,3 l/100 km. Emisije CO₂ 109–142 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6Dt. Emisija NOx: 0,0175–0,0275 g/km. Emisija trdnih delcev: 0,00023–0,00088 g/km. Število delcev (x10¹¹): 0,05–0,72. Vrednosti meritev porabe in emisij ustrezajo novemu standardu meritev WLTP. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Več informacij o ponudbi, nakupu in pogojih nakupa je na voljo na renault.si. Slika je simbolna. Renault Nissan Slovenija, d.o.o., Dunajska 22, 1511 Ljubljana.

Renault priporoča   renault.si

Vaš trgovec v Cerkljah na Gorenjskem
PREŠA CERKLJE, Slovenska cesta 51, 4207 Cerklje na Gorenjskem
 T.: 04/281 57 00, www.rpresa.si